

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/269/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201548
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5612201548.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľky: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, na ul. Teplickej 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporkyňi: P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX, v konaní o zaplatenie 1.902,30 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č.k. 8C/49/2012-31 zo dňa 22. marca 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania, **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti, pokiaľ bolo návrhu navrhovateľky vyhovené, odvolaním nenapadnutej, zostáva rozsudok prvostupňového súdu **n e d o t k n u t ý .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi istinu 1.467,21 eur v mesačných splátkach po 10,- eur, splatných do 15. dňa v mesiaci, pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení jednej splátky. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie v zamietavajúcej časti odôvodnil ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že navrhovateľka nepredložila dôkaz o záväzku odporkyne v takom plnení, ako si uplatňovala. Dojednanie o zmluvnej pokute v Hlave VII Úverových zmluvných podmienok je neurčité, nezrozumiteľné a nejasné, teda je neplatné a nie je zrejmé ani výška pokuty, ani spôsob jej výpočtu, keďže nie je zrejmé ani výška ušlého úroku. Spolu odporkyňa zaplatila na splátkach poradové číslo 1 až 24 sumu 1.591,68 eur a na splátkach poradové číslo 25 až 28 sumu 265,28 eur, teda celkom 1.856,96 eur. Navrhovateľka vyčíslila istinu úveru po zosplatnení sumou 1.698,07 eur, z ktorej odporkyňa uhradila 230,86 eur. Navrhovateľka v splátkovom kalendári označila za čiastočnú úhradu splátky poradové číslo 24 a časť vo výške 265,28 eur. Nezaplatený rozdiel navrhovateľkou vyčíslený pre úhradu splátok 25 až 28 predstavoval 1.467,21 eur. Aj keď bola odporkyňa so svojím plnením v omeškaní, súd nepriznal navrhovateľke uplatňovaný úrok z omeškania, vychádzajúc z ust. § 3 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že už zaplatením úveru ako takého sa odporkyňa vystavuje ohrozeniu existencie svojej a jej maloletých detí, s ktorými žije v spoločnej domácnosti.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľka. Žiadala napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmeniť, jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť, dôvodiac tým, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Poukázala na to, že predmetom plnenia z úverovej zmluvy je peňažná suma a výšku úrokov je potrebné považovať ako cenu plnenia. Na základe úverovej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi poskytla odporkyni úver, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať formou pravidelných mesačných splátok v zmysle úverových podmienok, kedy v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a prípadne úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa úverovej zmluvy a úverových podmienok povinný platiť. Úrokový záväzkový vzťah je vzťah akcesorický, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku zaniká aj tento záväzok - úrokový, ale pretrváva povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Zmluvná pokuta ako sankčné opatrenie má však predovšetkým umožniť dodávateľovi dosiahnuť peňažnú náhradu v prípade, ak samotná škoda v dôsledku nesplnenia povinnosti spotrebiteľom je ťažko preukázateľná a jej výška nie je v podstate exaktne nepreukázateľná. Je presvedčená o tom, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako to uvádza súd. Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci v zamietavajúcej časti, tu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany navrhovateľky neboli v priebehu odvolacieho konania uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Tak, ako to už bolo viackrát uvedené pri posudzovaní úverových zmlúv navrhovateľky, ustanovenia o zmluvnej pokute obsiahnuté vo všeobecných úverových podmienkach predkladaných spotrebiteľom nemožno považovať za dojednanie zmluvnej pokuty v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, lebo spotrebiteľ v takomto prípade nemá možnosť žiadnym spôsobom tieto ustanovenia ovplyvniť, a preto pokiaľ prvostupňový súd nepovažoval dojednanie o zmluvnej pokute medzi účastníkmi za platné, odvolací súd jeho rozhodnutie v tejto časti ako vecne správne potvrdil.

Správne postupoval prvostupňový súd i pri posudzovaní nárokov navrhovateľky vyplývajúcich z omeškania odporkyne (úrokov z omeškania), keď prihliadajúc na ust. § 3 Občianskeho zákonníka navrhovateľke úrok z omeškania nepriznal. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, i keď v konkrétnom prípade neodporuje zákonu.

V situácii, keď navrhovateľka ako osoba hromadne poskytujúca úvery poskytuje úver fyzickým osobám bez toho, aby si akýmkoľvek spôsobom preverila ich sociálnu situáciu, a tým i schopnosť splácania prípadného úveru a takýmto spôsobom už pri poskytovaní úveru predpokladá (resp. môže predpokladať na základe dlhoročných skúseností) neschopnosť spotrebiteľov splácať úvery v stanovených termínoch, je i podľa názoru odvolacieho súdu v tomto konkrétnom prípade uplatňovanie úroku z omeškania z jej strany v rozpore s dobrými mravmi, a preto i v tejto časti odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, náhradu trov odvolacieho konania, lebo si žiadne trovy neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.